

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové a přísedících Dagmar Klímové a Ing. Jana Sochora v hlavním líčení konaném dne 20. dubna 2021 v Brně

takto:

Obžalovaný

M.V., narozený XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, nehlášeně bytem na adrese pro účely doručování XXXXX,

je vinen, že

I. poté, co se v průběhu měsíců července a srpna roku 2018 seznámil prostřednictvím sociální sítě Facebook s nezletilou D.Z., narozenou XXXXX, která mu nejprve touto cestou a poté i osobně sdělila své datum narození a další osobní informace včetně místa svého bydliště a základní školy, do které tehdy docházela, tedy věděl, že jí ještě nebylo patnáct let, tak v blíže nezjištěné době nejpozději od konce měsíce září 2018 do 3. 4. 2019, kdy D.Z. dovršila patnáctý rok svého věku, M.V. v bytě na adrese XXXXX, kde v té době bydlel, a dále na různých místech ve XXXXX a XXXXX, jakož i na dalších místech ve svém osobním motorovém vozidle a případně i na dalších místech, v přesně nezjištěném počtu případů - minimálně však třikrát týdně, s cílem vlastního sexuálního uspokojení vykonával opakovaně na poškozené nezletilé D.Z. vždy s jejím souhlasem souložit a dále i orální a anální pohlavní styk,

II. poté, co se v průběhu měsíců července a srpna roku 2018 seznámil prostřednictvím sociální sítě Facebook s nezletilou D.Z., narozenou XXXXX, která mu nejprve touto cestou a poté i osobně sdělila své datum narození a další osobní informace včetně místa svého bydliště a základní školy, do které tehdy docházela, tedy věděl, že jí ještě nebylo patnáct let, tak po navázání citového vztahu s touto nezletilou od ní v blíže nezjištěné době měsíce září 2018 opakovaně prostřednictvím aplikace Messenger požadoval, aby se obnažila a pořídila pro něj fotografie svého těla ve spodním prádle, což nezletilá D.Z. sice nejprve odmítla, ale poté, co jí pohrozil, že pokud mu tyto fotografie nepošle, tak s ní vztah ukončí, s ohledem na citovou vazbu k němu tomuto jeho požadavku vyhověla a požadované fotografie ve spodním prádle pro něho nafotila na svůj mobilní telefon a tyto mu poslala prostřednictvím aplikace Messenger ze svého mobilního telefonu z telefonního čísla XXX XXX XXX na jeho mobilní telefon s telefonním číslem XXX XXX XXX, přičemž M.V. se s těmito fotografiemi nezletilé nespokojil a tlak na vytvoření a zaslání nových obdobných fotografií nezletilé D.Z., na kterých by již ale byla zachycena i zcela vysvlečená a v různých vyzývavých pozicích, stupňoval, kdy

1. po několika dnech po odeslání fotografií ve spodním prádle, tedy v blíže nezjištěné době měsíce září a října roku 2018 a i v dalších následujících měsících, opakovaně prostřednictvím aplikace Messenger nutil nezletilou D.Z., aby pro něho pořídila další obdobné fotografie, na kterých ale již bude zcela vysvlečená, přičemž při odmítnutí tohoto jeho požadavku nezletilou Z. nejprve přemlouval, aby mu vyhověla, následně citově vydíral, že pokud to neudělá, tak mu nevěří a že se s ní rozejde, a tento svůj tlak na ni nadále stupňoval až do pohrůžky, že pokud pro něho jím požadované „nahé fotografie“ nepořídí a nepošle mu je, tak že se s ní nejen rozejde, ale zároveň i její fotografie ve spodním prádle, kterými disponoval, odešle prostřednictvím sociálních sítí jejím rodičům, přičemž těmto jeho výhrůžkám nezletilá podlehl, vysvlékla se, vyfotila se nahá před zrcadlem a takto vytvořené první nahé fotografie poslala prostřednictvím aplikace Messenger ze svého mobilního telefonu na jeho mobilní telefon, přičemž M.V. se ani s těmito fotografiemi nezletilé nespokojil a tlak na vytvoření a zaslání nových obdobných jejích fotografií dále stupňoval, a to i včetně požadavků na vytvoření pornografických videí nezletilou, kdy

2. od měsíce října 2018 po celou dobu trvání jeho vztahu s nezletilou D.Z., nejpozději pak do poloviny měsíce srpna 2019, tedy jednak v době, kdy nezletilá D.Z. byla do 3. 4. 2019 mladší patnácti let a následně od tohoto data, tedy v době kdy byla mladší osmnácti let, M.V. v této době svedl a nesčetněkrát donutil nezletilou k tomu, že se různě obnažila a vytvořila pro něj fotografie či videa, která ji zachycovala v různých sexuálně vyzývavých pozicích s vyobrazením svých pohlavních orgánů, obnažených prsou, případně při masturbaci, kdy tato pornografická díla po jejich zhotovení byla nezletilá D.Z. přinucena pod jeho pohrůžkou spočívající v tom, že pokud by takové fotografie či videa nevyhotovila a tyto mu neposlala, tak by M.V. pornografický materiál (fotografie nebo videa) s vyobrazením nezletilé D.Z., který již měl v té době k dispozici z předcházející komunikace s touto nezletilou, přeposlal cestou sociálních sítí nejen jejím rodičům, ale i dalším jejím známým, kamarádům a spolužákům, čímž by zjevně došlo nejen k narušení rodinných vztahů této nezletilé, ale i k ohrožení její cti a dobré pověsti, a to i v jejím školním prostředí, kdy nezletilá tomuto nátlaku z jeho strany podlehl a takto pod jím vyslovenou pohrůžkou jiné těžké újmy požadovaný pornografický materiál zachycující její sebeobnažující osobu vyhotovila a opakovaně odeslala ze svého mobilního telefonu z telefonního čísla 731 351 814 prostřednictvím aplikace Messenger na jeho mobilní telefon čísla XXX XXX XXX, přičemž M.V. sám si taková pornografická díla zachycující obnaženou nezletilou také pořídil ve formě fotografií a videí, a to včetně natáčení vzájemné jinak oboustranně dobrovolné soulože, přičemž tato pornografická díla takto vyhotovoval při vzájemných setkáních s nezletilou D.Z., a to i přes její případný verbální nesouhlas či bez jejího vědomí, přičemž tak učinil řádově ve stovkách případů, kdy takto pořídil stovky pornografických fotografií a nejméně patnáct pornografických videí, a to jednak v jím obývaném bytě na adrese XXXXX a jednak v bytě obývaném nezletilou D.Z. na adrese XXXXX, **3.** nejméně od poloviny měsíce srpna 2019 do 16. 11. 2019, v době, kdy

jeho vztah s nezletilou D.Z. procházel krizí a zejména kdy tato nezletilá sama hovořila o ukončení jejich vztahu, tak M.V. opakovaným zasláním SMS zpráv na její mobilní telefon a opakovaným zasláním zpráv prostřednictvím aplikace Messenger ze svého obvykle užívaného profilu M.V., jakož i jím nově vytvořených a užívaných profilů pod XXXXX, opakovaně v mnoha případech nutil nezletilou D.Z. ke komunikaci pod pohružkou, že pokud s ním nebude komunikovat, pokud mu nezvedne telefon, nebo se mu neozve, nebo nenapíše, nebo pokud se s ním nebude chtít sejit, tak pornografická díla, která měl v té době z předchozí doby k dispozici, přepošle různým lidem či je umístí na veřejně dostupné internetové stránky s pornografickým zaměřením, což také následně i učinil, když

- a) v době kolem 19:54 hodin dne 19. 8. 2019 odeslal ze svého facebookového profilu pod nickem M.V. prostřednictvím aplikace Messenger J.S., narozenému XXXXX, na jeho facebookový profil celkem nejméně devětašedesát pornografických fotografií nezletilé D.Z., na nichž byla zachycena obnažená v různých erotických pozicích s vyobrazením jejího pohlavního orgánu, obnažených prsou i análního otvoru,
- b) v blíže nezjištěné večerní době dne 19. 8. 2019 nebo 20. 8. 2019 odeslal ze svého facebookového profilu pod nickem M.V. prostřednictvím aplikace Messenger D.L., narozenému XXXXX, na jeho facebookový účet celkem nejméně padesát pornografických fotografií a nejméně pět pornografických videí zachycujících obnaženou nezletilou D.Z. v různých erotických pozicích s vyobrazením jejího pohlavního orgánu, obnažených prsou i análního otvoru,
- c) v době kolem 21:23 hodin dne 28. 9. 2019, při znalosti přístupového hesla k facebookovému profilu nezletilé D.Z., kterážto heslo znal z dřívější doby přímo od této nezletilé, bez jejího vědomí a souhlasu neoprávněně vstoupil na její profilovou facebookovou stránku, ze které pak, a to záměrně s cílem tak jí co nejvíce uškodit zejména před jejími nezletilými vrstevníky, do facebookové skupiny pod názvem XXXXX, což je školní třída oboru kadeřník XXXXX čítající celkem třicet členů skupiny, kdy byl srozuměn s věkem jednotlivých členů této skupiny, neboť do stejné třídy chodila i sama nezletilá D.Z., jejíž věk mu byl znám, tedy věděl, že členy této facebookové skupiny jsou i osoby mladší osmnácti let, vložil neoprávněně internetový odkaz pod názvem: XXXXX, kdy se jednalo o odkaz na jím pořízené pornografické video z domácího prostředí zobrazující právě nezletilou D.Z. při provádění felace muži, jehož tvář nebyla na tomto videu vidět,
- d) v blíže nezjištěné době v polovině měsíce listopadu 2019, zřejmě dne 16. 11. 2019, umístil na pornostránku na webové adrese XXXXX videosoubor pod názvem XXXXX, kdy se jednalo o opět odkaz na pornografické video z venkovního prostředí zobrazující právě nezletilou D.Z. při provádění felace muži, jehož tvář nebyla na tomto videu vidět, přičemž tento soubor ke dni 5. 12. 2019 shlédlo celkem 53 720 návštěvníků těchto internetových stránek, kdy tímto jeho jednáním u nezletilé D.Z. došlo po 19. 8. 2019 k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která přetrvávala nejméně do 24. 10. 2020 a spočívala v pocitu neklidu, podrážděnosti, vztahovačnosti, vtíravých myšlenkách na společenské následky – prožitky studu a ostudy, celkové poruše spánku, uzavírání se vůči okolí a kompenzaci napětí nadměrným jezením, kteroužto posttraumatickou stresovou poruchou, jejíž zvládnutí a odeznění bez následků si vyžádalo odbornou pomoc, byla tato poškozená omezena v obvyklém způsobu života nejméně po celou shora uvedenou dobu jejího trvání,

III. v době kolem 15:00 hodin dne 28. 9. 2019 ve XXXXX na parkovišti, v místech zvaných XXXXX v blízkosti prodejny XXXXX, po předchozím vzájemném slovním konfliktu týkajícího se jejich vztahu, záměrně fyzicky napadl D.Z., narozenou XXXXX, a to tím způsobem, že ji nejprve opakovaně cíleně udeřil otevřenou dlaní do obličeje, poté ji nejméně jednou udeřil pěstí do

oblasti levého oka, tahal za vlasy a následně ji povalil na zem, kde ji nejméně jednou kopnul nohou do hrudníku, a takto jí způsobil bolestivé pohmožděninny hlavy v týlní krajině, pohmožděninny v oblasti levého oka a pohmožděninny přední části hrudníku v oblasti hrudní kosti, kterážto zranění si vyžádala ošetření na chirurgické pohotovostní ambulanci v Nemocnici v XXXXX, a to bez nutnosti hospitalizace, dalšího léčení a bez podstatnějšího omezení v obvyklém způsobu života, přičemž i přes bagatelnost těchto zranění mohlo jednáním M.V. dojít k daleko závažnějšímu zranění D.Z., s jejichž vznikem byl přinejmenším srozuměn, neboť chtěl způsobit D.Z. bolest, a hrozil zde vznik závažnějšího zranění v podobě možné zlomeniny nosu či otřesu mozku, kterážto zranění by ji omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nejméně deseti dnů přinejmenším svou bolestivostí a nutností dodržovat klidový režim, přičemž tato zranění nevznikla jen díky na jeho vůli nezávislých skutečnostech, zejména místu a intenzitě dopadu jednotlivých úderů a kopů, a to především v důsledku intenzivní obrany D.Z.,

tedy

pod bodem I.:

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem jej zneužil,

pod bodem II.:

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy donutil k obnažování a dílem tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a dílem tento čin spáchal na dítěti a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

přiměl a zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

vyrobil, nabídl, učinil veřejně přístupným a jinak jinému opatřil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje a jinak využívá dítě a takový čin dílem spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí,

filmové pornografické dílo přenechal a zpřístupnil dítěti a spáchal takový čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,

získal přístup k počítačovému systému a neoprávněně do něho vložil data v úmyslu způsobit jinému jinou újmu [bod II. 3. c)],

pod bodem III.:

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví a spáchal takový čin v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

pod bodem I.:

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavce 1 trestního zákoníku,

pod bodem II.:

zvláště závažný zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a), odstavec 5 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku,

přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 1 trestního zákoníku,

zločin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku,

přečin šíření pornografie podle § 191 odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odstavec 2 písmeno d), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku [bod II. 3. c)],

pod bodem III.:

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 186 odstavec 5 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 a § 58 odstavec 2, odstavec 4 písmeno c) trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Xiaomi Redmi, model M1810F6LG, včetně mikro SD karty Kingston SDC 10/16 GB, bez nabíječky a SIM karty, který je uložen u spisového materiálu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit:

- na náhradě škody poškozené XXXXX, částku ve výši 1 248 Kč,
- poškozené D.Z., narozené XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 2 869,65 Kč jako bolestné a částku ve výši 200 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená D.Z., narozená XXXXX, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka v Jihlavě ze dne 4. 3. 2021 sp. zn. 4 KZV 8/2020 bylo obžalovanému kladeno za vinu spáchání výše citovaných trestných činů, kterých se měl obžalovaný M.V. dopustit v rozsahu a způsobem citovaným ve výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný V.** u hlavního líčení prohlásil svou vinu ve smyslu ustanovení § 206c trestního řádu. Dále vypověděl, že žije u své matky, nastupuje do práce. Byl nezaměstnaný cca 6 měsíců, předtím jezdil asi půl roku pracovat do Německa, vydělal si 60 000 Kč měsíčně. V zaměstnání skončil kvůli koronavirové epidemii. Nyní nastupuje jako řidič dodávky, měl by mít 25 000 Kč měsíčně. Trestně stíhán je poprvé. Dosud byl 3x hospitalizován na psychiatrii v Jihlavě, poslední hospitalizace byla v roce 2019, to bylo těsně před rozchodem s poškozenou. Měl sebevražedné sklony. S poškozenou se nevidá, baví se s jejím bratrem. Snažil se poškozené omluvit, ale neudržovali komunikaci, tak to nešlo. V současné době již nedisponuje žádnými nahrávkami ani fotografiemi s poškozenou. Mrzí ho, co se stalo. Nečekal, že by to došlo až do takového bodu. Bojí se vysokého trestu. Doplnil, že nárok poškozené na náhradu škody (nemateriální újmy) akceptuje, nemá problém to postupně splácet, jak začne vydělávat.
3. MUDr. Marta Holanová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odkázala u hlavního líčení na závěry svého znaleckého posudku (359-380), z nichž se podává, že u poškozené D.Z. nebyly v období od letních měsíců roku 2018 do 19. 8. 2019 známky duševní poruchy; jednalo se o jednoduchou osobnost s rozumovými schopnostmi v dolní polovině normy, projevovalo se u ní rychlejší somatické sexuální vyžívání a sklon k nikotismu. Po napadení poškozené a zveřejnění jejích intimních fotografií a videí u ní došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy a sekundárnímu příbytku na váze. Po vzniku posttraumatické stresové poruchy poškozená byla jednorázově ošetřena pro afektivní dekompenzaci na Krizovém centru v Brně, následně pak dne 22. 10. 2020 u pedopsychiatra, kde jí byly doporučeny léky a psychoterapie. Současný psychický stav poškozené splňuje diagnostická kritéria posttraumatické stresové poruchy, která se rozvinula po prožitých událostech, potíže by se měly postupně zmírňovat. V osobnostním profilu poškozené nebyly shledány charakteristiky, které by byly nezávislé na prožitém traumatu a které jí predisponují pro silnější emoční reakci, nebo činí přirozené vyrovnání se s traumatem obtížnější. Hlavní příčinou její změněné reaktivity je stud a obava z výsměchu po zveřejnění intimních informací. U hlavního líčení doplnila, že hlavním problémem nebyl vztah ani to, že docházelo k pořizování nahrávek či fotografií, ale až to samotné zveřejnění. Nelze se jednoznačně vyjádřit, zda vyhocení vztahu samo o sobě by mohlo vést ke vzniku posttraumatické poruchy u poškozené bez toho zveřejnění, když sama poškozená ten vztah nevnímala jako velké příkoří (a to ani po svém napadení), tlak na ni nesporně byl, ale ona nejednala v tom vztahu pod vlivem strachu. S ohledem na současný vztah poškozené k dalšímu staršímu muži znalkyně odhadla u poškozené dobrou prognózu.
4. Ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Eibela, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, soud zjistil, že na základě Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví znalec u poškozené D.Z. ohodnotil ztížení jejího společenského uplatnění ve smyslu § 2958 občanského zákoníku na částku 120 682 Kč. S ohledem na napadení poškozené obžalovaným pak bylo stanoveno i výše bolestného, a to 2 869,65 Kč (9 bodů à 318,85 Kč). K důkazu bylo dále provedeno vyúčtování poškozené zdravotní pojišťovny (č.l. 327-328).
5. Po provedení výše citovaných důkazů, a především s ohledem na prohlášení viny obžalovaného v celém rozsahu popisu skutku i právní kvalifikaci ve smyslu podané obžaloby státního zástupce

Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka v Jihlavě ze dne 4. 3. 2021 sp. zn. 4 KZV 8/2020, které soud přijal, lze konstatovat, že obžalovaný ve výroku rozsudku popsaným jednáním pod bodem I. naplnil jak po stránce subjektivní, tak i po stránce objektivní všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, když vykonal (opakovaně) soulož s poškozenou či ji jiným způsobem zneužil (viz další popsané sexuální praktiky), a to v době, kdy poškozená nedosáhla věku patnácti let, o čemž obžalovaný věděl. Obžalovaný dále jednáním popsaným pod bodem II. (body 1. a 2.) výroku rozsudku naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu sexuálního nátlak podle § 186 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku, když poškozenou, které bylo v té době 14 let, a následně i poté, co dosáhla věku patnácti let, donutil pod pohrůžkou jiné těžké újmy (rozeslání jejích intimních fotografií rodičům, známým či spolužákům či jiným zveřejněním) k obnažování, tj. k zaslání nových fotografií a videí, na nichž je zobrazena nahá či sebeobnažující se v pozicích odpovídající pornografickým dílům, kdy v důsledku takového jednání obžalovaného a následného zveřejnění fotek a videí poškozené došlo u poškozené ke vzniku posttraumatické stresové poruchy, tedy k těžké újmě na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Tím, že obžalovaný přinutil k vytvoření fotografií a videí s výše popsanou tematikou, resp. že při vzájemném sexu s poškozenou si obžalovaný pořizoval s jejím vědomím i bez jejího vědomí záznamy jejich sexuálního styku či její fotografie, naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku (ad II., bod 1., 2.), dále pak i zločinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku (ad II., bod 3.), když elektronicky rozeslal uvedené pornografické fotografie poškozené nejméně dvěma dalším osobám a dále zveřejnil pornografické video zobrazující poškozenou na veřejně přístupném pornografickém portálu. Obžalovaný dále tím, že s uvedenými fotografiemi a videonahrávkami poškozené disponoval ve svém mobilním zařízení, kde je měl uložené, naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Tím, že obžalovaný dále vložil internetový odkaz na stránku s pornografickým videem poškozené na facebookovou stránku školní třídy poškozené, tj. přístupné studentům mladším 18 let, a to způsobem, že využil znalosti jejich přihlašovacích údajů, naplnil obžalovaný po stránce subjektivní i objektivní jednak znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v dále pak i znaky skutkové podstaty přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) odst. 3 písm. b) trestního zákoníku [ad II., bod 3. c)]. Jednáním popsaným pod bodem III. výroku rozsudku pak obžalovaný v jednočinném souběhu naplnil jednak znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když na místě veřejnosti přístupném (na parkovišti) se dopustil výtržnosti tím, že napadl poškozenou, dále pak výše konkretizovaným fyzickým útokem na poškozenou se dopustil jednání, které směřovalo k naplnění všech znaků skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kterýžto čin však nebyl dokonán a tudíž byl spáchán ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy však ve skutkové větě popsaný útok na poškozenou byl zaměřen mj. do oblasti obličeje, týlu a dále pak byl proveden i kopnutím do oblasti hrudníku, přičemž jen shodou okolností na vůli obžalovaného nezávislých nedošlo k vážnějšímu poranění poškozené. Soud shledal, že obžalovaný se trestných činů citovaných pod body I. a II. výroku rozsudku dopustil v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], a to s ohledem na způsob provedení i motiv jednání obžalovaného. Ve vztahu k jednání pod bodem III. výroku rozsudku má soud za to, že se jej obžalovaný dopustil minimálně v úmyslu nepřímém [§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku], neboť s ohledem na způsob provedení útoku, jeho zaměřenost, jakož i na místo a čas útoku musel být obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že svým jednáním naplní znaky (či může naplnit znaky) výše označených trestných činů.

6. Soud dodává, že společenská škodlivost jednání obžalovaného je velmi vysoká, kdy v případě porušení tak významného právního statku jako je lidská důstojnost, a to nejen v sexuální oblasti, jakož i samotný lidský život, jsou úvahy o mimotrestní odpovědnosti raritní. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je navíc zvyšována i tím, že se dopustil více trestných činů vůči dospívající a lehce zranitelné oběti.
7. Při úvaze o druhu a výměru trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaných trestných činů, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život. K osobě obžalovaného soud provedl důkazy v podobě opisu z Rejstříku trestů obžalovaného a z Rejstříku přestupků, zprávy o pověsti a lékařské zprávy z Psychiatrické nemocnice Jihlava (č.l. 384-386, 426-429). Obžalovaný vypověděl, že by měl nastoupit do zaměstnání jako řidič, nyní byl kvůli epidemii bez zaměstnání, když mu bylo znemožněno cestovat do Německa, kde předtím cca 6 měsíců pracoval. Obžalovaný je svobodný, má jedno dítě, na které platí výživné 1 500 Kč měsíčně. Obžalovaný se plně ke spáchaným trestným činům doznal, upřímně svého jednání litoval [§ 41 písm. l), o) trestního zákoníku]. Obžalovanému dále polehčuje, že spáchal trestný čin poprvé, před jeho spáchání vedl řádný život a trestné činnosti se dopustil jako mladý dospělý ve věku blízkém věku mladistvých [§ 41 písm. a), p), f) trestního zákoníku]. Oproti tomu mu přitěžuje, že spáchal více trestných činů [§ 42 písm. n) trestního zákoníku]. Soud si je vědom závažnosti spáchaných trestných činů, především pak zvláště závažného zločinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku a zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se obžalovaný dopustil vůči poškozené ve věku 14 – 15 let, kdy však věk poškozené je znakem (kvalifikované) skutkové podstaty a nelze jej považovat za přitěžující okolnost. Soud však rovněž přihlédl ke skutečnostem zjištěným ze spisového materiálu a doplněným výsledkem znalkyně MUDr. Holanové, a to že jednak poškozená měla s obžalovaným citový vztah, který byl vzájemný. Rodiče poškozené byli s tímto vztahem srozuměni a věděli i o tom, že poškozená měla s obžalovaným sexuální styk před dovršením svých patnáctých narozenin, ovšem je nutné doplnit, že obžalovaný nebyl prvním sexuálním partnerem poškozené. Jak uvedla znalkyně MUDr. Holanová, poškozená jako největší příkoří, kterého se na ní obžalovaný dopustil, považuje zveřejnění svých intimních a erotických fotografií a videa, nikoli ostatní jednání vůči ní od obžalovaného. Je tak zřejmé, že nejzávažnější jednání obžalovaného, pro které je stanovena nejprísrnější trestní sazba v rozmezí 5 – 12 let trestu odnětí svobody, nemělo na poškozenou takový negativní dopad, jako jiné jeho jednání, které je kvalifikováno jako přečin. Soud si je také vědom, že přestože je obžalovaný odsuzován za spáchání celkem devíti trestných činů, některé z nich byly spáchány v jednočinném souběhu. Při svých úvahách o výši trestu soud také přihlédl k tomu, že následky trestného činu poškozenou poznamenaly dočasně, v současné době má spokojený další vztah; znalkyně se vyslovila i pro dobrou prognózu stavu poškozené. Soud rovněž pozitivně hodnotil obžalovaného spontánní reakci u hlavního líčení na vyjádření zmocněnce stran výše požadované náhrady nemajetkové újmy, kdy bez rozmyšlení odpověděl, že s takovým nárokem plně souhlasí a bude se snažit každý měsíc ze svého platu splácet tento nárok poškozené. Je zřejmé, že obžalovaný si plně uvědomuje škodlivost i závažnost svého jednání, oproti tomu je nutné přihlédnout i k tomu, že sám obžalovaný měl psychické problémy v průběhu vztahu s poškozenou, má očividně nevyzrálou osobnost a nebyl schopen přiměřeně reagovat na problémy, které ve vztahu s poškozenou nastaly. Se zřetelem k výše uvedenému soud shledal, že jsou splněny podmínky pro postup ve smyslu ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a proto byl obžalovanému ukládán trest pod dolní hranici trestní sazby nejprísrnějšího ze souběžně spáchaných trestných činů. Soud se tedy neztotožnil s návrhem státního zástupce, aby byl obžalovanému uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy při samé dolní hranici trestní sazby

nejpřísnějšího ze všech souběžně spáchaných trestných činů (zvláště závažný zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 5 písm. a), b) trestního zákoníku), neboť s ohledem na okolnosti, za nichž byl tento nejzávažnější ze všech souběžně spáchaných trestných činů spáchán, jakož s ohledem na osobu obžalovaného, soud shledal, že účel trestu bude naplněn i trestem kratšího trvání. Nicméně nikoli trestem výchovným, jak navrhovala obhájkyň, neboť takový trest nekoresponduje s typovou závažností trestných činů, kterých se obžalovaný dopustil. Za podmínek § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 58 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku soud obžalovanému uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců, a to jako nepodmíněný, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Soud shledal takový trest přiměřený i s ohledem na procesní postup obžalovaného, který od samého počátku trestního řízení svoji vinu nepopíral, souhlasil s popisem skutků i jejich právní kvalifikací, což výrazně zkrátilo hlavní líčení za současného šetření práv poškozené coby oběti trestného činu. Obžalovanému byl dále podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen i trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Xiaomi Redmi s mikro SD kartou, který používal na pořizování fotografií a nahrávek poškozené (s poškozenou), resp. měl zde uchovány soubory s tematikou dětské pornografie.

8. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, která vyúčtování jednotlivých úkonů zdravotní služby poskytnutých poškozené D.Z. v souvislosti s ošetřením jejích zranění, která utrpěla po fyzickém útoku obžalovaného dne 28. 9. 2019. Vzhledem k tomu, že na základě prohlášení viny obžalovaného je nepochybná příčinná souvislost mezi jeho jednáním a způsobením popsáných poranění poškozené, s jejímž ošetřením souvisejí vyúčtované služby, přičemž soud neshledal rozpory v listinách předložených poškozenou zdravotní pojišťovnou, rozhodl soud tak, že obžalovanému uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR částku ve výši 1 248 Kč, když nárok zdravotní pojišťovny na náhradu nákladů vynaložených na hrazené zdravotní služby je přímým a samostatným nárokem vyplývajícím z ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
9. Poškozená D.Z. se k trestnímu řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 323 551,1 Kč, z čehož částka ve výši 2 869,6 Kč představuje výši bolestného vzniklé v souvislosti s jejím napadením obžalovaným, částka 120 682 Kč výši náhrady za ztížení společenského uplatnění v souvislosti se vznikem posttraumatické stresové poruchy, částka 200 000 Kč pak další nemajetkovou újmu ve smyslu § 2956 občanského zákoníku. K těmto nárokům soud obecně uvádí, že podle § 2910 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“), je škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, povinen nahradit poškozenému, co tímto svým jednáním způsobil. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy (§ 2956 NOZ). Soud dále konstatuje, že pokud jde o určení náhrady nemajetkové újmy při ublížení na zdraví podle § 2958 občanského zákoníku, musí soud nejprve stanovit podle obecných podmínek bolestné a náhradu ztížení společenského uplatnění na základě hledisek, které uvedené ustanovení určuje odčiněním újmy poškozenému peněžitou náhradou vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Jestliže nelze výši náhrady takto určit, musí být stanovena podle zásad slušnosti.
10. Ve vztahu k výši bolestného i náhrady ztížení společenského uplatnění soud vycházel z předloženého znaleckého posudku znalce MUDr. Eibela, který byl proveden k důkazu v hlavním

líčení. Soud k tomu doplňuje, že nemajetková újma se projevuje v těžce definovatelné sféře vnímání obtíží, nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot (srov. JUDr. P. Vojtek: Komentář k § 2956 NOZ, ASPI). Z ustanovení § 2956 NOZ, ve spojení s § 81 NOZ jsou zřejmé podmínky a rozsah náhrady u porušení integrity osobnosti člověka v důsledku neoprávněného zásahu do jeho přirozených práv. Jednáním obžalovaného bylo jednoznačně zasaženo do přirozených práv poškozené, když jí jednak byla způsobena újma na zdraví v podobě posttraumatické stresové poruchy, dále pak v podobě výše citovaných poranění na obličej, v týlní krajině a na hrudníku, dále pak i újma na její cti a důstojnosti. Ve vztahu k nároku poškozené z titulu ztížení společenského uplatnění má soud za prokázané, že výše označeným znaleckým posudkem byly objektivizovány dopady trestného činu spáchaného obžalovaným vůči poškozené na její život, přičemž soud neshledal důvody pro krácení takto stanovené náhrady. Stejně tak soud neshledal nesrovnalosti ve vztahu k určení výše bolestného, kdy je zřejmé, že ohodnocená poranění poškozená utrpěla v příčinné souvislosti s nezákonným jednáním obžalovaného.

11. Ve vztahu k dalšímu nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč soud konstatuje, že se jedná o nárok opírající se o ohodnocení duševních útrap, které byly poškozené jednáním obžalovaného způsobeny. Podstatou tohoto ustanovení § 2956 NOZ je, aby škůdce byl povinen odčinit jakékoli negativní projevy (narušení duševní pohody) v nemateriální sféře oběti. Při úvahách o výši tohoto nároku poškozené se soud zabýval intenzitou a délkou trvání nestandardního duševního stavu poškozené, přihlédl rovněž k tomu, že určitou satisfakcí pro poškozenou je i faktické odsouzení obžalovaného v rámci trestního řízení. Vzhledem k tomu, že nejzávažnější dopad nezákonného jednání obžalovaného spočíval v jednání, které mělo nejvýraznější dopad na poškozenou právě ve vztahu k jejímu „společenskému uplatnění“, a které bylo vyčísleno ve výši 120 682 Kč, přiznal soud poškozené další nemajetkovou újmu představující duševní útrapy toliko v částce 79 318 Kč. Proto soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému i povinnost nahradit poškozené nemateriální újmu ve výši 200 000 Kč (120 682 Kč představující částku náhrady ztížení společenského uplatnění a 79 318 Kč jako částku náhrady duševních útrap), a bolestné ve výši 2 869,65 Kč. Vzhledem k tomu, že nebyl poškozené přiznán celý její nárok na náhradu nemateriální újmy, byla podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku ve vztahu k výroku o trestu a náhradě škody lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Vzhledem k přijetí usnesení podle § 206c odstavec 4, odstavec 6 trestního řádu, kterým bylo přijato prohlášení viny obžalovaného, nelze skutečnosti uvedené v tomto prohlášení napadat opravným prostředkem (§ 206c odstavec 7 trestního řádu).

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Brno 20. dubna 2021

JUDr. Dita Řepková v. r.
předsedkyně senátu